І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь . . .

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 101. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 29-го ТРАВНЯ (MAY) 1965 Ч. 101. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

П'ятниця, 28 травня 1965 року

В АМЕРИЦІ

ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ СТАРАЄТЬСЯ РОЗВ'ЯЗАТИ КРИЗУ В ДОМІНІЦІ, бо уряд президента Джансона вирішив, що це є найлегший шлях до замирення в тій країні, яка від 24-го квітня не має авторитетної влади. Рада ОАД перейняла контролю над радіовою стацією та контролю над Домініканським Центральним Банком. Представник Ради ОАД Хозе А. Мора заявив, що ОАД виплачуватиме платні всім державним урядовцям та воякам обидвох воюючих сторін. Тепер представники Ради ОАД братимуть більшу як досі участь в переговорах між представниками хунти генерала Імберта Баррераса і полковника Деня, що очолює т. зв. революціонерів.

В НЮ ЙОРКУ РЕСПУБЛІКАНСЬКА МІСЬКА КОНВЕНЦІЯ НАЙМЕНУВАЛА КОНГРЕСМЕНА ЛІНДСЕЯ НА КАНДИДАТА НА ПОСАДНИКА. Більше як 1,200 делегатів вітали 43-річного конгресмена Джана В. Ліндсея, який заявив таке: „Я з гордістю і вдоволенням приймаю ваше призначення мені і високо нестиму ваш прапор". Ліндсей казав, що він не може обіцяти якихось полегш, бо перед республіканцями є праця і піт та змагання, бо треба буде звести бій, якого не мав перед собою жадний кандидат в новішій історії". Делегати часто оплесками переривали промову свого кандидата. Демократичний посадник Роберт Вагнер заявив, що його противник не знає Ню Йорку і не цікавиться бюджетом, який саме тепер обговорюється.

КОШТИ ПРОЖИТКУ ЗБІЛЬШИЛИСЯ В КВІТНІ НА 0.3 ВІДСОТКА, що є найбільшим місячним збільшенням від липня минулого року. Статистичне Бюро Департаменту Праці повідомляє, що індекс цін в квітні ц.р. становив 109.3 відсотка в порівнянні з пересічними цінами в 1957-1959 роках. Це значить, що ті предмети чи харчі, які в тих роках коштували $10, тепер за них треба заплатити $10.93. Коли б таким темпом зростали кошти прожитку, то це була б дійсна інфляція. Від квітня 1964 до цьогорічного квітня індекс цін збільшився на 1.5 відсотка. Подорожчали в квітні: харчі, транспорт і видатки на лікування та дозвілля.

ГОЛОВА РАДИ ЕКОНОМІЧНИХ ДОРАДНИКІВ ПРЕЗИДЕНТА ҐАРДНЕР ЕКЛІ ЗАПЕРЕЧУЄ ІНФЛЯЦІЙНУ ТЕНДЕНЦІЮ В ЕКОНОМІЦІ. Промовляючи на зборах фармацевтичних продуцентів у Вайт Сулфур Спрінґсі, Вірджінія, Еклі казав, що не мають слушности деякі приватні економісти та Рада Федеральної Резерви, які твердять, що в найближчому році може проявитися інфляція в американській економіці. На думку Еклі американська економіка в найближчих місяцях виявить деяке сповільнення, і це врятує її від надпродукції та від інфляції. Еклі гадає, що автомобільна продукція сповільнить темп збільшування, і це сповільнить також інші промисли.

РАДОВИЙ ТРАНСМІТЕР СТРИМАВ РОЗ'ЮШЕНОГО БИКА. Д-р Хозе Дельґрадо з Єйльського університету забавився в „матадора" і на плющі задемонстрував, як можна радіовими хвилями затримати злющого бика, який нападав на науковця. Натиснувши ґузик на малому радіовому передавачеві, д-р Дельґрадо спричинив те, що в секунді роз'юшений бик затримався саме перед своїм противником, а після ще іншого натиснення бик відвернувся та спокійно відійшов назад. Цей досвід із биком свідчить про те, що можна впливати і на людський мозок, лікуючи різні умові ненормальності та впливати на різні душевні стани, як приязнь, вдоволення й смуток.

У СВІТІ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ТАНТ ВИСЛОВИВ ОСТРАХ, що мирова місія Організації Американських Держав в Домініканській Республіці може стати прецедентом для Арабської Ліґи та для Організації Африканської Єдности, щоби брати в свої руки полагоджування тих справ в їхньому обширі, які за чартером належать до компетенції Об'єднаних Націй.

ПАПА ПАВЛО VI ВІДВІДАЄ ЗА РІК ПОЛЬЩУ — твердить польська преса. Він має прибути до Ченстохови 3 травня 1966 року і відвідати також Ґнєзно та Варшаву у зв'язку із святкуванням 1000-ліття християнства у Польщі. З Риму повідомили, що ще нема остаточного рішення в цій справі.

ЄМЕНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ АБДУЛЛАХ ЕЛЬ-САЛЯЛ, ЯКИЙ ФАКТИЧНО СПИРАЄТЬСЯ НА ЄГИПЕТСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛІ В ЄМЕНІ, ТВЕРДИТЬ, що захоплена в боях проти роялістів зброя є американського, бельгійського або британського походження, що доказує, що ті держави посередньо підтримують роялістів. Однак той же ставленик єгипетського президента Нассера заперечив, наче б у Ємені велась громадянська війна: там є тільки „партизанка, організована і керована з-закордону".

АВСТРІЙСЬКОГО ВЧЕНОГО Д-РА КУРТА ВАЛЬДМАНА ОБРАЛИ на голову міжнародної 28-членної Комісії Об'єднаних Націй для астронавтики і дослідів міжлянетних просторів. Ця Комісія займається науковими і юридичними проблемами, зв'язаними з дослідами над міжплянетними просторами, їх координацією та використанням для мирних цілей.

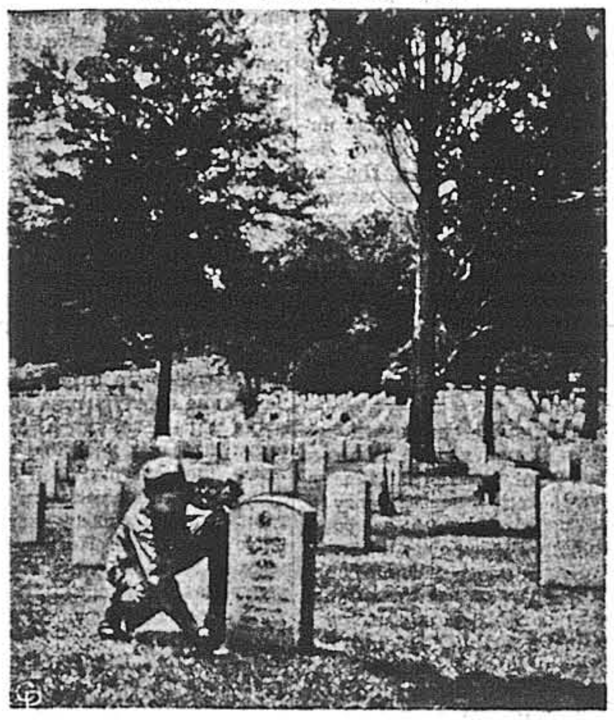
ЗАХІДНЬО-НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ — БУНДЕСТАҐ — ПРИЙНЯВ у т. зв. третьому читанні законопроєкт про відшкодування жертвам війни і нацистських переслідувань, підвищивши первісно пропоновану суму 175 мільйонів дол. до 300 міл. дол. для осіб, які виїхали з Східньої Европи після 1953 р. Загальна компенсаційна сума вагається від 1,125,000.000 до 11,250,000.000.

СОВЄТСЬКИЙ ЖУРНАЛ „ПРОБЛЕМИ ІСТОРІЇ" ПЕРЕВІВ ЧАСТИННУ „РЕГАБІЛІТАЦІЮ" СТАЛІНА за його ролю у другій світовій війні, признавши, що він як голова Державного Комітету Оборони перевів Совєтський Союз через війну, але водночас підтримав давні закиди, що в першій стадії війни Сталін допустився „багатьох помилок".

БРИТІЙСЬКИЙ СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ УРЯД В ОСТАННІЙ ХВИЛИНІ ВНІС ЗМІНУ в законопроєкт про скасування кари смерти: він запропонував перед відісланням схваленого вже законопроєкту палатою громад до палати лордів, щоб скасувати кару смерти умовно, на 5-тирічний „час проби". У 1970 році уряд і парлямент мають перевірити на базі досвіду, чи скасування кари смерти вплинуло на зменшення, чи збільшення злочинности.

ПРЕЗИДЕНТ КЕНІЇ ДЖОМО КЕНІЯТТА ПОГОДИВСЯ ЗВІЛЬНИТИ транспорт зброї, перехоплений на території Кенії, як його хотіли перепачкувати до Уґанди 22 уґандські вояки і 25 цивільні громадяни Уґанди та Танзанії. Це були 75 тонн скорострілів і ручної зброї та ґранат, як також багато амуніції. Прем'єр Уґанди Мільтон Оботе особисто приїхав до Кенії з перепросинами і просьбою звільнити зброю та людей, що їх мали судити. Вся зброя була комуно-китайської фабрикації.

ПОМ'ЯНІМО ЇХ!

У понеділок, 31-го травня, припадає традиційний День Пам'яті, всенаціональне американське свято, коли американський нарід згадує своїх поляглих Героїв, які життя своє віддали за те, щоб інші могли жити на волі. На багатьох цвинтарях в Америці та на інших континентах у цей день могили будуть оздоблені зоряними прапорчиками, вінками і китицями квітів, а біля них у німій мовчанці, в тихій молитві стоятимуть рідні, товариші зброї, репрезентанти ветеранських, громадських і молодечих організацій, згадуючи й складаючи пошану Тим, що все віддали за Бога і нарід, за волю. Одночасно із згадкою про поляглих Героїв згадуватимемо в цей День Пам'яті й усіх тих наших близьких і рідних, що відійшли у вічність.

На американських цвинтарях, на багатьох могилах, побіч американського прапорчика буде й синьо-жовтий український, — непомильна ознака, що тут, на цій вільній землі, спочив один з тих, що боролися за волю своєї далекої батьківщини, або що походили з українського народу і життя своє віддали за волю під американським прапором. Але скільки є в Україні і по широкому світі таких могил поляглих українських воїнів-героїв, до яких ніхто в цей День Пам'яті не прийде, не заквітчає їхньої могили ані прапором, ані квітками, бо не відомо, хто там спочив навіки. Тож обов'язком нас усіх, що живі, пом'янути в цей День Пам'яті всіх тих наших Рідних і Героїв, що від нас чи за нас відійшли з цього світу. Пом'янімо їх молитвою і добрим словом, пом'янімо поновленням своєї рішучости продовжувати змагання за ту святу справу, за яку вони склали найвищу жертву — своє життя!

Турбуються приміщенням 100,000 студентів в коледжах

Вашинґтон. — Турбуються тим, як знайти місце в коледжах в найближчому шкільному році 1965 - 1966 для 100.000 нових студентів, бо для них важко є знайти місце в тих академічних школах, що вже існують. Переповнення коледжів утруднює працю професорського збору, головним чином важко працювати в лябораторіях та в інших практичних зайнятях. Цю справу обговорювали на зборах адміністраційних коледжових урядовців в Шикаґо. Декан з Вискансинського університету Джозеф Кавфман нарікав і на те, що в американських університетах і коледжах панує між студентами неспокій та нездоволення, що є загрозою для академічного навчання. На думку професора Кавфмана часто те невдоволення студентів є викликане невідпозідною поведінкою професорів. Як виявило слідство, студентські заворушення в Каліфорнії були під впливом комуністів.

ПОМЕР Д. ЯНКІВСЬКИЙ, СОЮЗОВИЙ І ГРОМАДСЬ ДІЯЧ

Міннеаполіс, Мінн. 25-го травня. — Після довгої і важкої недуги помер тут визначний громадський і союзовий діяч бл. п. Дмитро Янківський. Покійний походив з Київщини і визначився на терені Міннеаполісу широкою активністю на полі громадсько - політичного життя та в праці УНС. Він був останньо головою Контрольної Комісії 345 Відділу УНСоюзу в Міннеаполісі, а раніше делеґатом на останній, 25-ій Конвенції УНСоюзу, як представник свого Відділу.

Працю проф. К. Кононенка „Україна й Росія" опубліковано у Мюнхені

Мюнхен. — У видавництві Українського Технічно- Господарського Інституту, як перше число серії „Монографії", опубліковано тут велику наукову працю померлого передчасно українського економіста - історика проф. Константина С. Кононенка п. н. Україна й Росія. Соціяльно - економічні підстави української національної ідеї, 1917-1960. Понад 530-сторінкова праця розкриває повністю російсько-большевицьку імперіялістичну і колоніяльну політику в народному господарстві України. В трьох перших великих розділах поданий історичний огляд господарського розвитку України під большевицькою владою, починаючи з 1917 року й ролі большевизму в економічному поневоленню України, як також аналізу її колоніяльного становища та намагань до його припинення. Три дальші розділи присвячені сільському господарству, промисловості і фінансам та торгівлі. Праця проф. Кононенка є вислідом його багаторічних студій, що їх він провів останніми роками до своєї смерти головним чином у співпраці і з допомогою Видавничо-дослідного Об'єднання „Пролог". Книжкове видання ц[ієї] праці попереджене автобіографією Константина Кононенка. Видано книжку з фінансовою допомогою „Дому Української Науки" та Апостольської Екзархії в Німеччині.

ПОВІДОМЛЕННЯ

З уваги на День Пам'яті в понеділок, 31-го травня, „Свобода" в тому дні не друкуватиметься. Чергове число „Свободи" буде надруковане у вівторок, 1-го червня, з датою середи, 2-го червня.

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II ВІДВІДАЛА ЗАХІДНІЙ БЕРЛІН І ВИСЛОВИЛА БЕРЛІНЦЯМ ПРИЗНАННЯ ЗА ЇХ ВІДВАГУ

Берлін. — Британська королева прилетіла в четвер 27 травня ц.р. до Західнього Берліну. Офіційно сказано, що ціллю її приїзду туди було відвідати тамошній британський ґарнізон, який передефілював перед нею. Насправді це була маніфестація британської політичної приязни і солідарности з Західньою Німеччиною, для якої з'єднання земель та скасування Берлінського муру — це дві найболючіші і найкардинальніші точки державно-політичної програми. Хоча королева Єлисавета не зупинилася біля будь-котрого пункту Берлінського муру й не дивилася на той бік та промовляла дуже обережно, — не так гостро і відважно, як це зробив був президент Кеннеді, який заявив був: „я — берлінець", — проте вона висловила подив для відваги, стійкости і витривалости берлінців в обороні їх міста. Королеву привітали на летовищі канцлер Людвіґ Ергард, який прилетів туди трохи швидше, і посадник Вільгельм Брандт. Багатотисячні маси берлінців вітали її з найбільшим ентузіязмом. Часописні коментатори звертають увагу, що французький президент де Ґолль, хоч має формальний договір приязни і союзу з Німецькою Федеративною Республікою, ніколи не відвідав Західнього Берліну і не таврував тамошнього муру ганьби, щоб — очевидячки — не насторожувати проти себе Москви, яку він кокетує, стараючись створити з нею антиамериканський фронт. За газетними даними твердженнями у вуличних маніфестаціях у честь Єлисавети взяло участь 1 мільйон берлінців.

В Торонті відбулася перша зустріч українських ветеранів Східньої Канади

Торонто. — В днях 22 і 23 травня 1965 року відбулася в Торонті в Українському Народному Домі з рамені Союзу Українських Канадійських Ветеранів (СУКВ - ЮКВА) Перша Зустріч українських ветеранів Східньої Канади. В суботу 22 травня відбулася частинна реєстрація делеґатів, а вечером Ветеранський Бенкет в залі Українського Народного Дому. В неділю 23 травня — участь у Богослуженнях і в год. 10-ій рано положення вінка під Пам'ятник Незнаному Воякові коло Сити Голл з участю багатьох представників українських ветеранських організацій з прапорами делеґатів З'їзду, офіційних чинників і преси.

Того дня о годині 3-ій по полудні відбувся успішний З'їзд Союзу Українських Канадійських Ветеранів (СУКВ), на якому вибрано першу екзекутиву — Управу Союзу Українських Канадійських Ветеранів на Східню Канаду з осідком у Торонті.

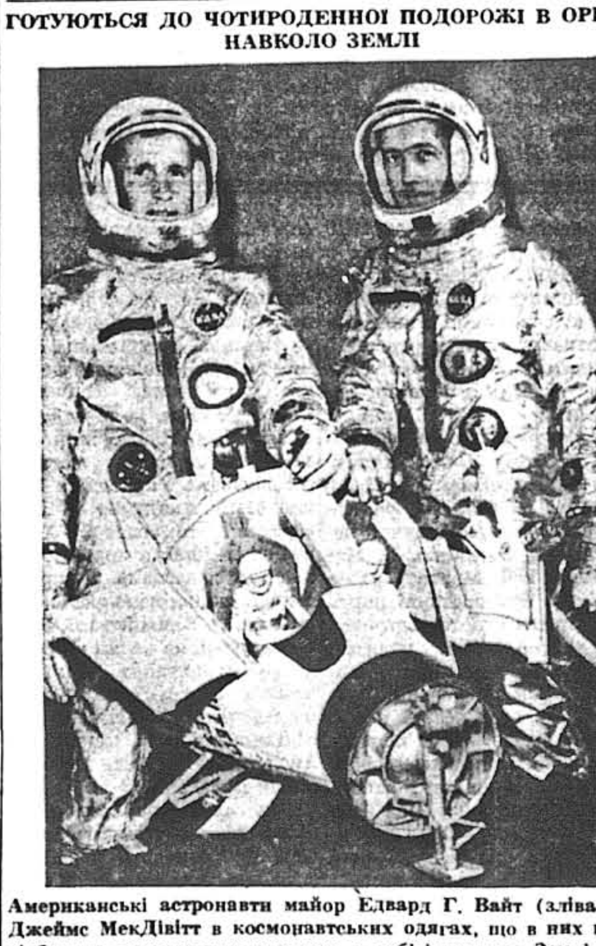
В рамцях цієї зустрічі відбувся в суботу 22 травня П'ятий З'їзд Бувших Українських Ветеранів у домі Української Православної Громади в Торонті, на якому вибрано нову Управу: І. Липовецький — командант СБУВ, Д. Сачкізський — генеральний секретар, І. Радкевич — скарбник, а також д-р К. Бризгун, інж. І. Янішевський, М. Деркач і сот. М. Годованяк.

Рівнож у рамках Першої Зустрічі Українських Ветеранів Східньої Канади відбувся в днях 22 і 23 травня 1965 року з черги 6-ий З'їзд Братства Карпатських Січовиків в Українському Народному Домі в Торонті. Нову Управу Братства очолили д-р Ст. Росоха, як голова, та Василь Тимко, як секретар.

Секретар скарбу про зменшення срібла в монетах

Вашинґтон. — Секретар скарбу Генрі Фавлер має запропонувати Президентові зменшити скількість срібла в монетах, або друкувати монети з якогось іншого металу. Це відноситься до монет- 10-центівок, кводрів і півдолярівок. Ця пропозиція спричинена тим, що на світовому ринку щораз менше срібла, і тому може забракнути цього металу. Президент Джансон, діставши проєкт секретаря скарбу, має просити Конґрес про схвалення відповідного закону. Головною справою є те, щоб люди не почали ховати срібні монети, бо нові монети матимуть таку саму вартість, що й теперішні, хоч вони будуть тільки частинно срібні, або й зовсім не матимуть срібла.

ГОТУЮТЬСЯ ДО ЧОТИРОДЕННОЇ ПОДОРОЖІ В ОРБІТІ НАВКОЛО ЗЕМЛІ

Американські астронавти майор Едвард Г. Вайт (зліва) та Джеймс МекДівітт в космонавтських одягах, що в них вони відбудуть чотироденну подорож в орбіті навколо Землі. Під час цієї подорожі майор Вайт „вийде" із космічного корабля і відбуватиме протягом 12 хвилин подорож поруч нього в космічних просторах. Лет цього корабля в рамцях проєкту „Джемінай 4" встановлений на 3 червня ц.р.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

В ДІТРОЙТІ ВІДБУДЕТЬСЯ СЕСІЯ ГЕТЬМАНСЬКОЇ РАДИ

Дітройт. — В днях 29-31 травня ц. р. відбудеться тут пленум Гетьманської Ради. Учасники сесії, між іншими справами, мають заслухати доповіді про „Сучасні основні проблеми й завдання Гетьманського Руху та способи переведення їх у життя" і „Міжнародний стан і завдання Гетьманського Руху", виділити президію Гетьманської Ради, визначити кандидата на голову Гетьманської Управи, обрати кандидатів до складу Вищого суду Гетьманського Руху. Засідання відбудеться в залі Українського Політичного Клюбу.

МИХАЙЛО СТАР — КАНДИДАТ НА ЛІДЕРА КОНСЕРВАТИСТІВ

Оттава. — Керівник консерватистів у парляменті М. Стар заяви , що коли становище лідера- партії консерватистів стане вільним, він зголоситься свою кандидатуру на те ситановище. Газети подають при тім, що посол М. Стар зараховується до прихильників теперішнього лідера консерватистів Дж. Діфенбейкера, і саме через те Дж. Діфенбейкер може висунути М. Стара на те становище, якщо б сам уступав.

ДОПОВІДЬ ПРОФЕСОРА ІГОРЯ ШЕВЧЕНКА В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗДА відбуде в понеділок 31 травня ц. р. о 7-ій год. веч. в будинку УВАН при 206 Вест 100 вул. у Ню Йорку пленарну конференцію з доповіддю професора Колюмбійського університету д-ра Ігоря Шевченка п. н. „Поема про Іконоборців у Псалтирі Атонського Монастиря Пантократора". Доповідь буде ілюстрована.

ЗБІРНИК СТАТТЕЙ І СПОГАДІВ ПРО КОНСТАНТИНУ МАЛИЦЬКУ

Торонто. — Накладом Світової Федерації Українських Жіночих Організацій опубліковано тут збірник статтей і спогадів про відому громадську діячку, педагога і письменницю Константину Малицьку (1872-1947). Збірник п. н. „Виховниця поколінь Константина Малицька", (Торонто, 1965, ст. 124), до якого включені також спогади самої К. Малицької, був зредаґований окремою колеґією під проводом Лідії Бурачинської і вийшов з передмовою Ірини Павликовської. На зміст збірника склалися статті і спогади Л. Бурачинської, М. Ф., Іванни Петрів, Олени Залізняк, Ольги Коренець, Олени Федак-Шепарович й Ірини Пеленської. Збірник багато ілюстрований.

РЕСИТАЛЬ ПІЯНІСТА ІРИНЕЯ ЖУКА

Монтреаль. — Музичний факультет університету МкҐілл-в Монтреалі влаштовує самостійний реситаль піяніста Иринея Жука. Це вже другий рік підряд ця відома музична школа відзначає в такий спосіб молодого талановитого українського піяніста. Концерт відбудеться у вівторок, дня 1-го червня 1965 р., в залі Редпат Галл на університеті МкҐілл в Монтреалі, в годині 8:30 веч. Ириней Жук виконає твори Баха, Бетовена, Вартока, Прокофієва, Шопена і Ліста.

„ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ" І „ЧОРНОМОРЦІ" ВЛАШТОВУЮТЬ БАЛЬ НА КОРАБЛІ

Ню Йорк. — Старшопластунські курені „Чорноморські хвилі" та „Чорноморці" влаштовують в суботу 5 червня ц. р. Морський баль під час плавби яхтом по ріці Гадсоні. Крім забави й танців при звуках оркестри передбачений також вибір королеви-русалки й інші несподіванки. Початок о год. 8.15 вечора. Яхт з учасниками балю відчалить о год. 9-ій з пристані Беттері Парк на Савт Феррі в Йорку. Дохід призначений на відновлення Пластового Дому в Ню Йорку.

ПОМЕР ПРОФ. ВОЛОДИМИР ГУБІЦЬКИЙ

Ню Йорк. У четвер 26-го травня помер несподівано в Йонкерсі проф. Володимир Губіцький на 62-му році життя. Проф. В. Губіцький походив з західньоукраїнських земель і до останніх днів свого життя був активним політичним і суспільно - громадським працівником. Небіжчик осиротив дружину і двох доньок.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ШІСТЬ ТИСЯЧ СТУДЕНТІВ З УКРАЇНИ НА ЦІЛИНУ

„Студентський цілинний будівельний загін . . . Цілинний студентський штаб . . . Командир студентського загону . . . Ці та багато інших подібних словосполучень міцно увійшли в розмовний фонд студентської молоді України. Мине зовсім небагато часу, і республіканський студентський будівельний загін у складі шести тисяч бійців вирушить до Кустанайської области" („Молодь України" з 14 травня ц. р.)

В ЧОБОТЯХ БЕЗ ЧОБІТ

Я працюю електрослюсарем на шахті ч. 144 в Донецькому. Як і всі шахтарі, щопівроку дістаю спеціяльне взуття — ґумові чоботи, пише 14 травня ц. р. В. Саєнко в часописі „Рабочая Газета". — Річ ця потрібна в нашій справі, доводити не треба. Але чоботи Горлівської фабрики, що їх нам видають, ні до чого. Носимо їх два, найбільше три тижні. Потім вони починають текти. Закаблуки стоптуються і осідають. Ходити в таких чоботях — однаково що без чобіт. Самі дірки.

СКІЛЬКИ КОШТУЄ СПІРАЛЯ

Хто користується праскою, той знає, що то за річ — спіраля. Лише поставиш нову, гульк, а вона й згоріла. За місяць нам довелося купити три спіралі. П'ять днів тому поставили нову, але й вона не схотіла довго жити. Тим часом праскою ми рідко користуємося — скільки треба прасувати, коли в родині двоє дорослих і двоє дітей?

Виробляє таку продукцію Київська фабрика електротехнічних приладів. Праска коштує 4 карбованці, а дріт, скручений в спіралю — 80 копійок. Скільки буде коштувати родині праска із спіралями приблизно за п'ять років? — запитує В. Радін у часописі „Рабочая Газета" з 14 травня ц. р.

ДЕ ПІДСТРИГТИСЯ І ПОПРАТИ БІЛИЗНУ

У північній частині селища Довгінцевого (Криворіжжя), де майже три тисячі будинків залізничників, шахтарів, металюрґів, немає жадного побутового закладу. Щоб підстригтися або направити взуття, треба їхати до міста.

Друге селище зветься Південне, поблизу міста Інгульця. Тут живуть робітники копалень залізної руди. Вам треба поправити білизну. Але де? Пральні немає, а дістати пральну машину можна лише в центрі міста, за 5-8 кілометрів від селища, — пише Ф. Вас у часописі „Рабочая Газета" з 13 травня ц. р.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Ситі і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY. N.J. 07303

Коли б Джансон послухав критиків...

Противники закордонної політики президента Л. Б. Джансона критикують збройну інтервенцію Америки в Південному В'єтнамі й Домініканській Республіці. Вони стоять на засадничому становищі, що Америка не може нести відповідальности за розвиток подій в усіх країнах світу і — не кажучи цього виразно — схиляються до комуністичного закиду, що ЗДА за президентури Л. Б. Джансона прийняли на себе ролю „міжнародного жандарма".

Що сталося б, коли б президент Джансон рішився послухати цих критиків, відкликав війська ЗДА з названих двох країн і проголосив своєрідну невтральність у відношенні до справ широкого світу? Практично, це означало б, що не тільки Південний В'єтнам, але — в дуже скорому часі — й інші країни південної Азії, з Ляосом і Сіямом у проводі, попали б під комуністичне володіння. Впливи комуністичного Китаю поширилися б безпосередньо на Південнокитайське море та Тихий океан, з загрозою для Океанії, тим паче, що 100-мільйонова Індонезія є вже тепер комунокитайським сателітом. Індія стала б спершу ізольованим островом, а незабаром після того схаотизованим муравлищем, зданим на ласку-неласку північного комунокитайського сусіда. Подібна історія сталася б у Карібському обширі, який після періоду кривавих революцій опинився б цілком в орбіті впливів Кастра, що тоді посягнув би на південно-американські країни. Радикально змінилася б вся оборонна стратегія вільного світу. З'єднані Держави насправді перейшли б на політику ізоляціонізму й стратегію оборони своїх берегів по обох боках океану. Можна уявити, що було б із Західньою Европою, зданою виключно на атомову зброю — Франції де Ґолля.

Ясно, що подібні катастрофальні наслідки, спричинені слухняністю у відношенні до нинішніх критиків, зворохобили б увесь американський нарід. На місце горстки теперішніх угодівців-лібералів та різних „рожевих" інтлектуалів по університетських кемпусах і кількох ультра-демократичних сенаторів — проти Президента піднялися б голоси величезної більшости громадянства: як можна було допустити до такого тріюмфу комуністів?! Це була б катастрофа не тільки для Линдона Б. Джансона, але й Америки та всього вільного світу.

„Проґресивні" католики і компартія

Уже яких два роки тому у Франції виник рух за започаткування діялогу — взаємних зустрічей, розмов і виступів — між католиками і комуністами. Ініціяторами цього руху стала невелика група католицьких священиків.

Виявом цього руху була участь двох французьких „проґресивних" священиків у зорганізованому французькою компартією „Тижні марксистської думки", що відбувся ще в січні минулого року. Крім членів політбюра французької компартії, в цьому „тижні" взяли участь із своїми доповідями і голосами в дискусії два „поступові" католицькі священики, між ними один навіть із Домініканського чину. Стверджуючи, що немає ніякої можливости, щоб марксисти прийняли католицьку концепцію людини, і виключаючи, з другого боку, можливість, щоб католики прийняли „марксистську концепцію гуманізму", згадані „католицькі проґресисти" висунули думку, що в такому випадку треба одним і другим відступити від своїх принципових теоретичних концепцій і брати людей і речі такими, якими вони є в дійсності. Обстоюючи доцільність ведення „діялогу", вони заявили, що марксисти є також людьми і що з ними можна й треба говорити.

Провідники та ідеологи французької компартії прийняли ці виступи з „відкритими раменами", почали прославляти у своїй пресі „добру волю" такого роду „католиків", при цьому рішуче підкреслюючи, що не може бути мови про те, щоб уступали із своїх позицій марксисти.

Замість зрезиґнувати з явно безвиглядних спроб порозуміння „католиків з марксистами", „проґресивні католики" зорганізували в березні цього року за підтримкою Москви і деяких комуністичних режимів нову, нібито вже „католицьку" імпрезу „Тиждень католицьких інтелектуалістів". Запрошені до участи в ньому „католики" із „народнодемократичних" країн виступили вже цілком одверто із закликом до католиків Заходу, щоб вони „активно заанґажувалися в справу будування соціялізму", тобто комунізму.

„Рух" за започаткування діялогу між „католиками і максистами" виявився таким чином комуністичною затією. Із засудженням його був примушений виступити католицький єпископат, перестерігаючи вірних проти цієї нової спроби комуністичної інфільтрації в католицькі ряди.

Л. Г.

ДОБА СТАРИХ

У Конґресі обговорюється законопроєкт при шпитальну й лікарську опіку над старшими особами. Більшість членів Конґресу вважають, що оця найбагатша в світі країна повинна зробити щось для тих 18,000,000 своїх громадян, які неспроможні оплачувати своє лікування, а їхніх пенсій не вистачає навіть на найскромніше життя.

Правда, деякі консервативні члени Конґресу проти того, щоб держава вмішувалася в цю справу. Також чимало лікарів проти урядового законопроєкту про шпитальну та лікарську допомогу старшим, бо, мовляв, приватні забезпеченеві аґенції задовільно виконують цю функцію.

Погляньмо на числа, які легко вияснити, чи противники урядового законопроєкту дійсно мають на думці добро старших громадян, чи керуються не гуманними мотивами, обороняючи оті всі „Блу кросси" і „Блу шилди", що мають нібито заступити систему соціяльного забезпечення.

Знавець життьових відносин старших американських громадян Джуліюс Горвіц подає в „Ню Йорк Таймсі" із 16-го травня, що стареча пенсія в цій країні становить пересічно $77. Це значить, що подружжя пенсіонерів дістає річно $1848. Коли ж воно забезпечиться в „Блу кроссі" і в „Блу шилді", то його прибутки зменшаться до $1648. Тим часом статистичне бюро Департаменту Праці стверджує, що одна особа в ЗДА на „найскромніше життя" потребує річно $1800, а подружжя — $2,500.

Докладні статистичні дані ще яскравіше виявляють нужду старших осіб, що її не хочуть бачити ті, які виступають проти поліпшення долі пенсіонерів, або ті, які пропонують підвищити теперішні мізерні пенсії на яких два-три доляри.

Джуліюс Горвіц згадує, який палючий сором відчув він, коли міська добродійна аґенція, де він працював, підвищила допомогу потребуючим на... один цент денно.

Згадане вище число 18,000,-000 осіб у віці понад 65 років збільшується щодня на 3,760. З того ж самого числа вмирає щодня 2,960 осіб. Отже, чистий прибуток становить 800.

Конґресмен - демократ із Ровд Айленд, Джан Е. Фоґарті, який 14 років добивається поліпшення долі старших віком американців, стверджує, що в попередніх роках цим людям приділювали у фабриках легшу працю, а тепер їх просто звільняють. В „добрих, старих часах" спільно проживали по три ґенерації з тієї самої родини, а тепер дідусі й бабусі здебільша зовсім ізольовані і живуть замкнені в собі, майже не маючи контакту з молодшими ґенераціями.

Серед старших осіб є 8,400,-000 одружених, які живуть у своїх власних або винайманих мешканнях, 4,900,000 самітніх осіб, які живуть без жадної рідні, 3,000,000, які живуть із рідними, а решта в готелях, в ІМКА або в захистах. Деякі групи людей закладають клюби та різні товариства, щоб жити по громадському. Американське Товариство Пенсіонерів нараховує 1,000,000 членів.

Три п'яті всіх тих осіб, які дістають найнижчі старечі пенсії, стараються про допомогу зі спеціяльних фондів міських громад, але та допомога становить пересічно яких $21.80 на 14 днів. Тому слушно підкреслює Горвіц, що найбільшу групу після дітей в цій країні занедбується. Діти мають потрібну опіку, а старики, які самі не можуть собі зарадити, дуже часто здані на власні сили, животіють у найбагатшій в світі країні.

Старші особи — пише Джуліюс Горвіц — повинні мати не тільки більші прибутки, але й кращу лікарську та шпитальну опіку. Минулого року перебувало в опікунчих домах понад 600,000 стариків, але лікування в цих домах незадовільне і їх адміністрація ставиться до своїх пацієнтів як до ворогів або злочинців.

Горвіц домагається, щоб пенсіонери могли мешкати в пристойних умовинах, платячи за мешкання стільки, скільки дозволяють їхні пенсії. Він твердить, що значна частина старших осіб може й далі працювати за своїм фахом, приносячи користь громаді. Адміністрація підприємств не повинна звільняти з праці тих, які здібні працювати, хоч уже відзначили 65-ий рік життя.

Горвіц закінчує свою статтю такими словами:

„Той, хто вважає, що старша особа не думає і не відчуває аж до того моменту, коли надходить її смерть, — той не жив між людьми".

НАЗУСТРІЧ З'ЇЗДОВІ ОБ'ЄДНАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Це було 75 років тому. У Львові, що був тоді під австрійським пануванням, почав виходити дитячий журнал „Дзвінок". Виходив він 24 роки, за редакцією Володимира Шухевича, Василя Білецького, Михайла Пачовського, Дениса Лукіяновича, Константини Малицької, Івана Крип'якевича. „Дзвінок" об'єднував всіх тодішніх працівників пера по цей і той бік Збруча, він розходився до дітей по цей і той бік ворожого кордону. В ньому працювали письменники, Іван Франко, Леся Українка, Олена Пчілка, Леонід Глібів, які не жаліли свого дорогого часу, щоб дати з багатої скарбниці свого духа щось для наших найменших.

„Дзвінок" мандрував з безприкладною вірністю що два тижні, під стріхи галицьких приходств, як і полтавських хуторів.

Проминуло три чверті століття. І цей ювілей годиться належно відзначити. Вшановують його в першу чергу ті, хто перебрав на себе завдання колишніх творців „Дзвінка", хто взяв на себе відповідальність за творення української дитячої літератури сьогодні, а саме Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Леоніда Глібова. Постало воно в Німеччині вже майже 20 років тому, як відгук на потреби батьків та педагогів, і як відзив на тугу наших дітей за казкою.

Майже 20 років праці ОПДЛ, це роки постійного змагання за встановлення відповідно високого стандарту української дитячої книжки і з мистецького, і з виховного погляду. У висліді це десятки нових, вартісних творів дитячої літератури, це перевидання давніших творів, Марка Вовчка, Леоніда Глібова, Романа Завадовича. Це, — чи не найбільший осяг — одинадцятий вже рік появи журналу „Веселка", що виходить при „Свободі", під редакцією ОПДЛ.

Це ж Об'єднання вшановує 75-ліття появи „Дзвінка" новим етапом у своїй праці — З'їздом, що відбудеться в Торонті, 29 - 30 травня. В програмі з'їзду не лиш ділові наради та низка теоретичних доповідей і дискусій над проблемами сучасної нашої дитячої літератури, але теж і зустрічі зі старшим громадянством, та з малими читачами — з дітьми. При нагоді зустрічей влаштують теж виставку української дитячої преси, книжки та графіки — оформлення дитячих книжок.

Але годі було б подумати, щоб наше громадянство залишило письменників самих святкувати цю важливу річницю, щоб зустрінуло її байдужністю. Сподіваємося, що громадянство відгукнеться живо й активно. Не кожний матиме до цього таку змогу, як громадянство міста Торонта, яке могтиме масово відвідати виставку та зустріч, щоб побачити при праці тих, хто все життя посвятив для їх дітвори. Але й решта нашого громадянства, хто лиш візьме в руки „Свободу" з цією оповісткою, повинно знайти вислів своєї пошани й зацікавлення нашою дитячою літературою. Якби кожен тільки купив з нагоди цього З'їзду одну українську книжечку своїй чи знайомій дитині, чи передплатив „Веселку", якщо його дитина ще її не має — то в висліді це було б велике діло, яке дало б відчути нашим письменникам, що праця їх не йде намарне, що вона потрібна і бажана.

Ніяке громадське діло не вдержиться, без піддержки громадянства. І наша українська дитяча література може рости та розвиватися тільки при повному зрозумінні нашого громадянства. Тимбільше, що це ж так легко, бо, купуючи дитячі книжки, кожний купує їх не кому, а своїм таки любим дітям, і сповняючи громадський свій обов'язок — вичаровує іскорки радости і вдячности з очей тих, яким рад би неба прихилити!

А знов же з громадської точки погляду — нам не можна забувати, що ми ще не знаємо, якої міри та ваги історичні завдання стоять перед сьогоднішнім малим читачем української книжки — завтрішнім повноправним і повновідповідальним українським громадянином.

Л. М.

У Польщі відкрито кампанію перед комедією виборів

Варшава. — Владислав Ґомулка, з офіційним титулом першого секретаря формально З'єднаної робітничої, насправді комуністичної партії, розпочав передвиборчу кампанію в одній з варшавських фабрик, де спершу виголосив пропаґандивну промову, після якої, підкреслюючи ніби демократичний лад у Польщі, відповідав на ставлені йому запити. Звичайно — всі запити були згори вирижесировані. І так, один робітник запитав його, чому чеський католицький єпископат прислав урядові листа з нагоди 20-ліття закінчення другої світової війни, а польський цього не зробив. Ґомулка відповів, що цю справу мігби найкраще з'ясувати кардинал Вишинський. Зааранжування такого запиту зараз у першому дні передвиборчої кампанії вказує на „делікатну" ситуацію колуністичного режиму в Польщу, де населення в масі є вірне Католицькій Церкві. Взаїмновідносини між Церквою і режимом є постійно напружені, але ніодна сторона не хоче одверто атакувати другої, здаючи собі справи з тривкости обопільного існування. Тому польський єпископат ані не закликає своїх вірних до голосування, себто підтримання режиму, ані не відмовляє. В Польщі, як усіх комуністичних „демократіях", існує тільки одна виборча листа з кандидатами згори затвердженими партійним секретаріятом. Між запитами на фабриці, поставленими Ґомулці, один стосувався Владислава Тикоцінського, шефа польської місії в Західньому Берліні, який в минулому тижні вибрав свободу. „Тикоцінський зрадник — заявив Ґомулка —але його дружина патріотка, яка відпекалася чоловіка".

ПАНЧОХИ РЯБІ, ЯК ЗЕБРИ

Крамниця. Жінка купує панчохи. Вона відходить від прилавку, обережно розтягає нову панчоху „на світло" і незадоволено морщиться:

— Дуже вже рябі! — і повертає панчохи продавцеві.

Виявляється, на Чернігівській фабриці, де виробляють панчохи із штучних волокон, погано з оґріванням, від якого залежить якість волокна, — розповідає 14 травня ц. р. В. Уткін в часописі „Рабочая Газета". — Коли подають холодне повітря, нитки грубшають і, навпаки, в гарячім потоці — тоншають. А це робить тканину рябою, як зебра.

● **У Венеції завмірають історичні традиційні ґондолі,** без яких ще недавно годі було уявити собі те місто каналів. Ґондолі стали дорогим, повільним і незручним засобом міської комунікації, а заступили їх моторові каналові „автобуси" т. звані „мотоскафі", дешевші, швидші й вигідніші. Люди стали теж менше романтичними й закохані пари не дуже тужать за подорожжю ґондолею у місячну ніч.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗА ПРАВИЛЬНУ ЦЕРКОВНУ НОМЕНКЛЯТУРУ

У зв'язку з тим, що останнім часом наша преса містить доволі багато матеріялів на церковні теми, доводиться зустрічати на сторінках газет немало церковних термінів, титулів тощо, вживаних невластиво. А відомо, що термінологія в церковному вжитку має докладно визначене розуміння. Дозволю собі вирахувати кілька з помічених мною неточностей.

1. Два місяці тому українська преса в Канаді подала оголошення комітету, що організував бенкет у користь Колеґії св. Василія у Торонті. Між почесними гістьми вирахувано, крім Єпископа Торонтського, Кир Ізидора Борецького, ще й Кир Михайла Руснака, „єпископа словацької дієцезії". Що це за відкриття?! Ніколи, ніхто й ніде не креував словацької греко-католицької єпархії в Канаді. Єпископ Михайло Руснак, ЧНІ, був призначений єпископом - помічником Торонтського українсько - візантійського владики Кир Ізидора із спеціяльним уповноваженням опікуватися кількома т. зв. словацькими греко - католицькими парафіями в Канаді. Свідомо пишемо „так званими", бо в більшості їх вірні (а їх всього 3-5 тис.) є, властиво, уродженцями Пряшівщини й етнічно є українцями.

За усамостійнення цих парафій і призначення для них окремого візитатора, що вважає себе словаком, стоїть групка словацьких шовіністів у Канаді і Римі, а деякі з них не є навіть греко - католиками. В обличчі цього нового ділення нашого церковно-національного тіла нашими добрими сусідами стає дивним, що самі українці починають творити міраж якоїсь „словацької дієцезії".

2. У кількох звідомленнях „Свободи" Владику Кир Иосифа Шмондюка названо помилково „екзархом Стемфорду". Це сьогодні невластивий титул і в дійсності деґрадує церковну одиницю Стемфордської єпархії до екзархату, а її ординарія — до екзарха. Стемфордський екзархат існував лише два роки (1956-1958), а коли утворено в 1958 р. Митрополію для українців католиків в ЗДА, обидва наші екзархати піднесено до статусу єпархій.

3. Недавно з приводу опису торжеств посвячення нового українського католицького храму в Нюарку „Свобода" згадала про участь генерального вікарія „угро-руської єпархії в Пассейку". Це дуже нещасливе визначення братньої нам єпархії закарпатських греко - католиків. Цього анахронічного і політично шкідливого терміну вже ніхто нині не вживає. Ми звичайно користуємося досі прикметником **закарпатські** греко - католики. І це меншбільш правильно, бо визначає територіяльне походження вірних двох наших єпархій візантійського обряду, серед яких назви „українець" і „український" не прийняті. Вони самі себе називають вірними „візантійського" обряду, і так названі дві їхні єпархії (Пассаїцька і Пітсбурзька). Між іншим, у нас останнім часом поширюється визначення для нашої Греко - Католицької Церкви як Церкви „візантійсько - українського обряду", що є дуже щасливим терміном, бо він дає можливість і нашим закарпатським братам почувати себе вдома у тій самій церковній організації, а треба сподіватися і легше прийняти юрисдикцію Верховного Архиєпископа.

4. Зустрічав я також нерідко в деяких наших газетах титул **„Первоієрарх Української Католицької Церкви в ЗДА"** у відношенні до Кир Амврозія Сенишина, Філядельфійського Архиєпископа і Митрополита. Цього титулу раніше не вживалося, але коли дедалі частіше його застосовувано до особи Верховного Архиєпископа Кир Иосифа Сліпого як голови національної чи помісної Церкви візантійсько - українського обряду, то дехто почав вживати титулу Первоієрарха і до наших митрополитів. Митрополит є головно почесне становище ординарія осідку однієї церковної провінції; його фактична влада поширюється лише на його архиєпархію, хоч він вважається також моральним авторитетом і в інших єпархіях провінції. Проте, йому не прислуговує титул Первоієрарха, бо він зарезервований для голів помісних чи національних церков, патріярхів чи верховних архиєпископів у східніх церквах, та для Римського Папи у стосунку до всієї Церкви. Не думаю, що є корисним впроваджувати у нас це дублювання, а то й триплювання „первоієрархів", бо це тільки доводить до розводнювання юрисдикції і становища єдиного Первоієрарха нашої Церкви, яким є Верховний Архиєпископ Иосиф. (У наших православних братів ситуація дещо інша, бо в них є окремі три самостійні церковні організації - митрополії, а всі православні українці перебувають лише у молитовному єднанні).

5. І, врешті, хотілося б сказати кілька слів про титул нашого єдиного Первоієрарха в Українській Католицькій Церкві, Кир Иосифа Сліпого. Від місяця лютого наша преса дуже фаворизує титул кардинала із нехтуванням чи поминенням двох його інших і засадничих титулів, а саме Верховного Архиєпископа всієї нашої Церкви та Київсько - Галицького Митрополита. Доходить до того, що по деяких церквах під час його поминання в Богослужбах так і згадують: **„Блаженнішого Кардинала Иосифа".** А це неправильно! Кардиналом Кир Иосиф є для всієї Католицької Церкви, і це сьогодні ще радше почесне звання. Для нас він є насамперед Верховним Архиєпископом з патріяршими правами юрисдикції над усіми вірними візантійсько - українського чи греко - руського обряду. Лише як такий він є Первоієрархом з титулом Блаженнішого. Без становища Верховного Архиєпископа він був би лише „Еміненцією Кардиналом", але не Первоієрархом. Думаю, що ми повинні підкреслювати саме цей первоієрарший титул Кир Иосифа Сліпого, хоч для повноти титулів можна додавати, що він є Кардиналом. Сам він, здається, найчастіше підписується „Верховний Архиєпископ Кардинал".

Василь Маркусь

Шикаґо, Ілл.

Б. Мартос

УКРАЇНСЬКИЙ СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ РУХ

3

Якби для українських соціялістів національне питання не мало значення, то навіщо було б засновувати українські соціялістичні партії?

Щодо національного питання, то українські соціялісти прийняли формулу австрійського соціял - демократа Пернерсторфера: „Через націоналізм — до соціялізму".

В програмах усіх українських соціялістичних партій стояли права української мови, розвиток української культури, територіяльна автономія України. Перша книжка з національного питання: „Україна іредента" (1895 р.) належить соціял - демократові Ю. Бачинському. Найліпші теоретичні праці з національного питання належать українським соціял - демократам, В. Старосольському та І. Мазепі. Праці, що з економічних позицій обґрунтовують автономію і самостійність України, належать українському соціял-демократові М. Поршеві і соціялістові М. Стасюкові.

Великим гріхом українських соціялістів вважається приналежність до Соціялістичного Інтернаціоналу. Мовляв, як соціялісти могли будувати державу, коли вони мусіли думати про інтернаціонал, підлягати його директивам.

Насамперед, українські соціялісти - революціонери, соціялісти - федералісти і соціялісти - самостійники до Соціялістичного Інтернаціоналу не належали, але вони склали велику більшість у Центральній Раді. А українські соціял - демократи вступили до II Соціялістичного Інтернаціоналу в кінці 1919 року, а державу будували в році 1917. Перебування в Соціялістичному Інтернаціоналі не зв'язане ні з якими обов'язками, що перечили б національним інтересам. Навпаки, зв'язане з певними вигодами взаємної підтримки. Так, конференція Екзекутивного Комітету II Соціялістичного Інтернаціоналу в Празі (1922 р.) на внесок української соціял-демократичної делеґації (О. Безпалко, Б. Матюшенко і Б. Мартос) ухвалила, що соціялістичні партії всіх держав мають підтримувати перед своїми урядами домагання самостійности України. В цій конференції брали участь такі особи, як Р. Мекдоналд, що через півроку був англійським прем'єром, Гендерсон (міністер закордонних справ), Т. Шов (міністер фінансів), Вандервельде, що тоді був бельгійським прем'єром, і ще ряд міністрів скандинавських держав та члени парляментів інших европейських держав.

З усіх політичних партій Чехо-Словаччини українські справи чинно підтримували тільки соціял-демократи. Всі спроби українських несоціялістів нав'язати дружній контакт з відповідними чеськими партіями не дали помітних наслідків. Тому щоразу, як та чи інша справа вимагала інтервенції, доводилося це робити українським соціял-демократам. Так, коли рада міністрів Чехо-Словаччини в р. 1929 постановила негайно зліквідувати Українську Господарську Академію в Подєбрадах, то сенат УГА не знайшов іншого виходу, як послати делеґацію з українських соціял-демократів (І. Мазепа, О. Безпалко і Б. Мартос, до речі, не члени Сенату) до Центрального Комітету чеської соціял-демократичної партії. Інтервенція чеських соціял-демократів допомогла Академії проіснувати ще більше як п'ять років.

Так само, коли чеське міністерство закордонних справ вирішило означати українців у пашпортах, як „росіян", і вже видрукувало відповідні блянки, де стояло: „походження — росіянин", „народжений в Росії", то завдяки інтервенції чеських соціял-демократів закреслено слова: „російський", „Росія" і написано: „український", „Україна". В цій справі до міністра Е. Бенеша і президента Т. Масарика з доручення Центрального Комітету чеської соціял-демократичної партії звертався Вінтер (до речі, жид).

Також і в Німеччині в рр. 1949-50 (після грошової реформи), завдяки підтримці баварських соціял-демократів, Б. Мартосові вдалося добувати від міністерства гроші для української Економічної Високої Школи, що вийшло на користь і іншим нашим високим школам.

Вже сама участь українських соціял-демократів у засіданнях Соціялістичного Інтернаціоналу робила пропаґанду української справи.

В р. 1930 до Соціялістичного Інтернаціоналу вступила й українська Соціялістична Радикальна Партія Західньої України.

Ленін — Сталін— Хрущов своєю ідеологією, політикою й практикою скомпромітували ідею соціялізму і саме слово „соціялізм" так, що вони стали ненависними великій більшості української еміґрації; це привело до втрати авторитету українських соціялістичних партій, утруднило приплив до них нових членів, особливо молоді. Тому, після смерти старших членів цих партій, вони стали малолюдними. Одначе, вони продовжують свою діяльність, оскільки це дозволяють їм незначні матеріяльні засоби.

В 1950 р. українські соціялістичні партії Наддніпрянщини й Наддністрянщини: Українська Партія Соціял-Революціонерів, Українська Соціял-Демократична та Українська Соціял-Радикальна партія на еміґрації об'єдналися в Українську Соціялістичну Партію. Окрім того створено Союз Української Соціял-Демократичної Молоді; його делеґати беруть участь в конґресах Міжнародної Спілки Соціялістичної Молоді, де виступають з промовами, працюють в комісіях, поширюють інформативні видання і в особистому контакті пропаґують справу самостійної України серед майбутніх політичних діячів. Так само слід визнати корисною працю української соціялістичної молоді в організації Молоді Соціялістичного Руху за З'єдинені Держави Европи.

Фізична й матеріяльна слабість не дають можливости українським соціялістам належно підтримувати ці дуже корисні стосунки з европейськими соціялістами. Тим часом значення соціялістичних партій у світі зростає. На останнім конґресі Соціялістичного Інтернаціоналу, що відбувся 15-го вересня 1963-го року в Амстердамі, були представники 47 країн; їх партії об'єднують 12 000 000 зареєстрованих членів; на останніх виборах у цих державах соціялісти одержали 65 000 000 голосів. Зокрема в Австрії за соціялістів подано 44% всіх голосів, в Західній Німеччині — 37%, в Норвегії — 47%, а в Швеції навіть — 51%. Робітнича Партія в Британії одержала більшість голосів у парляменті, і тепер там уряд в руках соціялістів.

В руках соціялістів уряди Данії, Норвегії, Ізраїлю, Швеції і ін., а в Австрії, Італії, Бельгії, Швайцарії соціялісти входять у склад коаліційних урядів.

В Швеції соціял - демократи в коаліції з селянською партією тримають владу в своїх руках уже понад 30 років; але вони не переводять в життя соціялізму, бо вважають, що Швеція ще до того не готова і що соціялізм впровадити тільки в одній країні неможливо. Зате вони перевели соціяльне забезпечення та ряд інших соціяльних реформ, випередивши в цьому відношенні ЗДА на багато років. Опріч того знаменито розвинули кооперацію, особливо споживчу й будівельну. Успішно розвивається й сільськогосподарська кооперація: кредит сільським господарям, постачання машин, погноїв і т. д., збут продуктів сільського господарства. В Швеції більшість фарм такі дрібні, що обробляються без найманих робітників. Кооперація приносить їм велику користь.

(Далі буде)

З НАШИХ БУДНІВ

У ЗЕЛЕНІЙ ДЕРЖАВІ

„Не тільки світу, що в Ню Йорку ги Філядельфії", сказав собі, либонь, покійний о. Григорій Грушка, засновуюги редакцію „Свободи" на власному приходстві, при вулиці Ворена в Джерзі Си全. З того гасу, тобто з року Божого 1893-го погинаюги, багато важливих у житті української громади подій розігралось на нашому Загудзоні, або, в офіціяльній мові, в стейті Ню Джерзі. Зокрема в такому рухливому, кипугому його центрі, як „подвійне місто" Нюарк-Ірвінґтон!

Так склалося, що протягом лише двох тижнів цього місяця травня там відбулися посвягення двох новозбудованих українських святинь: православної церкви св. Тройці й української католицької церкви св. Ів. Хрестителя. В урогистостях взяли угасть Митрополити Українських Церков у ЗДА, Католицької і Православної, тисягні маси народу, в тому велике гисло молоді, багато визнагних американців. Ці незабутні релігійно-національні маніфестації були теж зворушливими маніфестаціями братнього єднання обох наших віровизнань: на посвягенні православної церкви св. Тройці були гостями українці-католики, в посвягенні церкви св. Івана Хрестителя взяли угасть православні брати . . .

Ох, якби так дух єдности і згоди запанував ще й у місцевому громадсько - політигному житті, зокрема на деяких громадських нарадах, — о, душе екзильна, гого ж тобі більше бажати в цій прибраній-позигеній нашій Батьківщині.

З того ж таки „подвійного міста" вийшла недавно похвальна ініціятива в справі придбання Українського Піклувального Дому, до гого щиро прикладають рук наші пп. доктори, дай Бог їм за те здоров'я. Знагить, існує іскорка надії, що п. Ст. Дембіцький ще догекається здійснення своєї мрії про т. зв. український старегий дім. Але залишімось при назві „піклувальний дім", може вона буде щасливіша на руку? „Старегий дім" не здобув собі серед нас популярности, може тому, що в цій молодій країні ніхто не кваписться у старигки.

Та поки ще постане Піклувальний Дім, Нюарк-Ірвінґтон мусить на ґвалт збудувати нову Українську Централю, тобто Народний Дім, якого тут так бракує! А Будівельний Комітет має дуже амбітні пляни, хоге якнайскорше здвигнути український хмародер, на зразок того, що його запроєктував для Ню Йорку інж. Мирон Лепкалюк. І так, на сором для „Великого" Ню Йорку, „малий" Нюарк готов нас у цьолу ділі збетувати!

Як кожний, шануюгий себе український центр, Нюарк-Ірвінґтон має, огевидно, теж і своїх ювілятів. Уже в найближгу суботу, 5-го гервня, відзнагатиме своє 15-ріггя місцеве Співоге Т-во „Трембіта", яке влаштовує з тієї нагоди багатий програмою Музигно - Літературний Вегір. Виступить хор-ювілят, в оновленій шаті, під проводом д-ра Ігора Соневицького. Вправді, музигний керівник позигений з Ню Йорку, та якже гасто буває, що дорогі сусіди з-за Гудсону позигають нам своїх знаменитих мистців, артистів? Наприклад, дириґент нюйоркської „Думки", Івась Задорожний, походить з Байону, отже, в цьому випадку, пішла голова за голову ги батута за батуту.

В одному, можна сказати, аспекті Нюарк-Ірвінґтон трошки відстає від Ню Йорку та Філядельфії, а то на футбольному полі . . . От біда, не везе нашим хлопцям із „Чорноморської Сігі"! „УСК" ги „Тризуб" пошиваються в гемпіони, в міжнародних турнірах угасть беруть, а бідні сіговики шкутильгають на сірому кінці в табелі . . . „Що ж, — знизав раменами сіговий „дід", Зеньо Снилик, — ми будуємо храми Божі, то і не маємо грошей на коштовних загранигних футболістів. Як гадасте, простить нам Україна цю провину?" Гадаю, що простить.

ІКЕР

● „Ізвєстія" заатакували ізраїльського амбасадора Йосифа Текоаха в Москві за те, що той обурився на запити одного жида в одеській синагозі, який поставив названому амбасадорові образливі запити щодо нав'язання дипломатичних взаємин між Ізраїлем та „німецькими фашистами". Совєтський уряд нацьковує жидів, громадян СССР, проти Ізраїлю, який ніби „зрадив" жидівський нарід, злигавшись з німецькими „фашистами", себто Німецькою Федеративною Республікою.

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ
Відділи ФІЛЯДЕЛЬФІЯ і НЮ ЙОРК
просять усіх Інженерів, Прихильників і запрошених ними гостей на
ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ
що відбудеться
на СОЮЗІВЦІ, Кергонксон, Н. Й.
в СУБОТУ і НЕДІЛЮ,
12-го і 13-го червня 1965 року
ПРОГРАМА:

Субота, 12-го червня 1965 р.
Реєстрація (цілий день)
Год. 4-та по пол. — Спільне засідання Головної Управи ТУІА і Управ запрошених Відділів в Бостоні, Дітройті, Клівленді, Лос Анджелес і Шикаґо.
Год. 6:30 веч. — **БЕНКЕТ**
Год. 8:30 веч. — **РОЗВАГОВА ПРОГРАМА:** **Тамара Лихолай, Алла Біляїв, Любомир Калинич**, Квартет Ревелєрсів **„Каравана"** в складі: **Богдан Бемко, Михайло Длябога, Роман Канюка, Любомир Калинич.** При фортепіяні — **Марійка Кривокульська.** Конферансьє — **Лев Яцкевич.**
Год. 10-та веч. — **РАВТ.** Оркестра **„Амор".** Стрій візитовий.

Неділя, 13-го червня 1965 року
Год. 8-9 ранку — Спільне снідання
Год. 10:30 ранку — СЛУЖБИ БОЖІ
12:30 по пол. — Спільний Обід. Під час обіду спів при ґітарі **Алли Біляїв і Любомира Калинича.** Особисті зустрічі, дозвілля, роз'їзд.
Кімнати просимо замовляти безпосередньо на **Союзівці.**
Тел.: Kerhonkson 914 626-5641
Кошт реєстрації $3.00 від родини або самітних.

БРОДИ-ЛЕВ, ІНК. — БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ та СТАНИЦЯ КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УД УНА з НЮ ЙОРКУ
при ласкавій співучасті
УСІХ УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНСЬКО-ВЕТЕРАНСЬКИХ І МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЮ ЙОРКУ, як також доокличних **СТАНИЦЬ 1-ої УД УНА З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ТРЕНТОНУ, НЮАРКУ І ГАРТФОРДУ**
— зложать —
в неділю, в дні 13-го червня 1965 р.
ЗЕЛЕНО-СВЯТОЧНИЙ ПОКЛІН УПАВШИМ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ
на МОГИЛІ-ПАМ'ЯТНИКУ в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.
(Оселя Українського Робітничого Союзу)
БОГОСЛУЖЕННЯ і ПАНАХИДА відбудуться о год. 10-ій ранку
Пропам'ятне Слово: **ген. штб. ген.-полк. Павло Шандрук.** Пропам'ятні пісні у виконанні Хору **„Думка"** під дириг. **проф. Івана Задорожного.**
ПОЧАТОК: 12 ГОДИНА ДНЯ
Просимо до участі Українські Організації з прапорами і вінками, як також усе Українське Громадянство.
КОМІТЕТ

Paid adv. Платне огол.

Увага! ***Увага!***

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ ЮНІЇ РОЗБІРЩИКІВ ДОМІВ ЛЬОКАЛЬ Ч. 95 в НЮ ЙОРКУ!

ДОРОГІ ПОБРАТИМИ!

В суботу 5-го червня 1965 р. відбудуться вибори в Юнії Розбірщиків, Льокаль 95. В цих виборах будуть вибрані нові урядовці Заряду і екзекутивного Уряду. День виборів нашого Льокалю, це найважливіша подія, якої не відльно нам оминути. Від нашої участи в виборах, залежатиме доля нашої Юнії, її будуче і наша праця. Виберіть такий уряд, який дбатиме про інтереси членів Юнії. Виберіть Уряд, який матиме айтбритет, співпрацю між собою, дбатиме про наші інтереси, забезпечить добру кондицію праці і буде урядом нашим а не чужих нам інтересів.

Голосуйте на кандидатів, які разом з нашим дотеперішним делеґатом (АНДРУСИШИНОМ) виведуть нашу Юнію на правильний шлях.

В суботу, 5-го гервня ц.р. голосуйте на слідуюгих кандидатів:

ПРЕЗИДЕНТ:	**Іван Сенишин**	ч.: 1
ЗАСТУПНИК:	**Іван Чіляк**	ч.: 3
БІЗНЕС. АҐЕНТ:	**Григорій Андрусишин**	ч.: 10
ФІНАН. СЕКРЕТАР:	**Чарл Ґлен**	ч.: 9
РЕКОР. СЕКРЕТАР:	**Юрій Полкозник**	ч.: 7
„ЕКЗЕКУТИВ БОРД":	**Василь Лавро**	ч.: 19
„ЕКЗЕКУТИВ БОРД":	**Чарл Лукасіно**	ч.: 20

Вище подані особи заслуговують на наше довір'я! Віддаймо свої голоси за них і під їхнім проводом доля Льокалю ч. 95 буде забезпечена.

ПЕРЕВИБЕРІМ НАШОГО ДЕЛЕҐАТА Г. АНДРУСИШИНА І ВСІХ ТУТ ПОДАНИХ КАНДИДАТІВ ДО ЗАРЯДУ ЛЬОКАЛЮ Ч. 95.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ МІННЕСОТИ
з глибоким смутком повідомляє про смерть одного з найкращих на цілу Америку збірщиків внесків на будову пам'ятника Т. Шевченкові у Вашинґтоні, щедрого і щирого жертводавця на всі українські благодійні цілі Скарбничого Комітету, активного громадсько-політичного діяча

✝

проф. ДМИТРА ЯНКІВСЬКОГО

Висловлюємо наше сердечне і щире співчуття Дружині Покійного.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
За КПШ Міннесоти:
Василь ДОМБРОВСЬКИЙ, голова
Олександра КОСТЮК, секретарка

СВЯТОЮ ВОЛЕЮ БОЖОЮ
покликаний, відійшов несподівано від нас на все дня 22-го квітня 1965 року в Ню Йорку

бл. п. д-р Володимир Роман АВДИКОВСЬКИЙ

похоронений дня 27-го квітня 1965 р. на кладовищі Еверґрін в Брукліні.

Залишені Покійним у великому болі і безмежній тузі, ми — Його дружина і найближча рідня складаємо цісю дорогою щиросердечну

ПОДЯКУ:

Всечеснішим і Високопреподобним: о. Орестові Засійбіді, ЧСВВ, пароховi греко-кат. церкви св. Юрія, о. Ярославові Кекишові, землякові Покійного, о. Михайлові Кулиничові і о. Христофорові Войтина, ЧСВВ, — усім в Ню Йорку, за їх участь і труд в похоронних обрядах, а то в Панахидах по Покійному в днях 24 і 26 квітня 1965 р., та в дні похорону, 27 квітня 1965 р. на кладовищі.

Високодостойному Панові, д-рові Степанові Витвицькому, Президентові УНР в екзилі, та Високоповажаним Панам, д-рові Богданові Дзеровичові, д-рові І. Козакові і д-рові Е. Приходькові — за виголошені ними в день Панахиди 26 квітня 1965 р., біля домовини, повні приязні й співчуття слова-згадки про Покійного.

Високоповажаним Панам, дир. І. Шепаровичові і д-рові Р. Гуглевичові — за прощальні слова-згадки над домовиною Покійного, на місці похорону в дні 27 квітня 1965 р.

Слова глибокої подяки передаємо Вп. Пані Осипі Гориславській за її безкорисний труд, щиру поміч й активну допомогу в найтяжчих хвилинах.

Усім Приятелям і Знайомим Покійного, що своєю присутністю на Панахидах і в день похорону на кладовищі, виявили свої глибокі почування приязні до Покійного.

Усім нашим Приятелям і Знайомим за квіти й вінки на домовину Покійного, за замовлення Служб Божих на Його інтенцію, та за зложені місто квітів датки на патріотично-добродійні цілі.

Усім Приятелям і Знайомим, що в час нашої важкої болізні й жалости виявили і дальше виявляють нам багато глибокого співчуття по причині нашої великої втрати в особі Покійного, та своїми порадами старалися і все ще стараються піддержати нас у нашому важкому болі.

Високоповажаному Панові, Петрові Яремі — за технічно вміле і солідне підготовлення у переведенні похорону.

Хай Боже Благословення буде з Усіми Вами на шляху Вашого дальшого життя.

Важким горем прибиті:

МАРІЯ — дружина
НАТАЛІЯ — сестра з родиною
Д-р КСЕНЯ і д-р ОМЕЛЯН ЛЕБЕДОВИЧІ з родиною
Інж. ІВАН і ДАРІЯ ЯНОВИЧІ з родиною
ДІОНІЗІЙ МЕЛЬНИК — сестрінок в Польщі

✝

Повідомляємо Союзову Громаду і всіх Українців Америки про смерть визначного громадсько-політичного діяча, члена 345-го Відділу УНСоюзу, голови його Контрольної Комісії та конвенційного делеґата Відділу на останній конвенції УНСоюзу в Ню Йорку

проф. ДМИТРА ЯНКІВСЬКОГО

Покійний народився 1-го листопада 1893-го року на Київщині. Вмер 25-го травня 1965-го року в Міннеаполісі, Міннесота.

Усе життя Покійного було суцільною щирою, відданою працею для України, для Нації.

Висловлюємо якнайщиріше співчуття членці нашого Відділу, дружині Покійного Тетяні Янківській.

Хай Земля Міннесоти буде йому Пухом! Вічна Йому Пам'ять!

ЧЛЕНИ КЕРІВНИХ ОРГАНІВ 345-го ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ:
Михайло КАРКОЦЬ, Йосип КОВАЛІВ, Микола ДЕРБУШ, Марія СИМОН, Микола ГАЙДАК, Олександра КОСТЮК, Аліса ДАНИЛЮК

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ МІННЕСОТИ
повідомляє, що 25-го травня 1965-го року відійшов у Вічність
почесний член Управи Відділу, а перед тим його довголітній фінансовий секретар, член клюбу „двадцятип'ятників", постійний діяльний збірщик та платник УНФонду УККА, всіми шанований і люблений активний член та діяч багатьох українських організацій, невтомний працівник на громадсько-політичній ниві

✝

проф. ДМИТРО ЯНКІВСЬКИЙ

Покійний був учасником визвольних змагань, а в дальші роки викладачем Кооперативного Інституту в Україні.
Висловлюємо глибоке співчуття Дружині Покійного.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
За Управу Відділу УККА:
д-р Сергій ЄРМОЛЕНКО, голова
Федір ГАЙОВИЙ, секретар

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ ВІДПОЧИНКОВОЇ ОСЕЛІ в ТВІН-СИТІ, Мінн.
повідомляє, що відійшов у Вічність після довгої і тяжкої хвороби наш Дорогий довголітній фінансовий секретар, відомий громадський діяч

✝

проф. ДМИТРО ЯНКІВСЬКИЙ

Незабутні Його старання та вклад великої Його праці для розбудови Оселі, для її добра.
Висловлюємо якнайглибше співчуття дружині Покійного пані Тетяні Янківській.
Вічна Йому Пам'ять!
За дирекцію УВОселі:
Павло КОРЛЮКА, голова
Олекса ПЕТРІВ, секретар

Замість квітів на свіжу могилу нашого Дорогого Брата, Шурина і Вуйка
бл. п. ВАСИЛЯ ПАВЛИКА
який помер у Львові 17-го травня 1965 року
складають 25 доларів
на „Фонд Кардинала Сліпого"
Мирослава, Володимир і Марта САВЧАКИ

КАЛЕНДАРЕЦЬ ТАБОРУВАННЯ на 1965 РІК

Оселя СУМА в Елленвіл, Н. Й.
1. Вишкільний для дружинників — 3 липня — 15 липня
2. Виховно-відпочинковий табір — 4 липня — 24 липня
   з підтаборами для
   а) Молодших Юначок
   б) Молодших Юнаків
   в) Старших Юначок
   г) Старших Юнаків
3. Виховно-відпочинковий табір — 25 липня — 14 серпня
   з підтаборами для:
   а) Молодших Юначок
   б) Молодших Юнаків
   в) Старших Юначок
   г) Старших Юнаків
4. Вишкільний табір для Впорядників — 15 серпня — 28 серпня
5. Відпочинково-виховний табір — 15 серпня — 28 серпня
   з підтаборами для:
   а) Молодших Юначок
   б) Молодших Юнаків

Оселя СУМА „Холодний Яр" в Філморе, Н. Й. (Бофало)
1. Виховно-відпочинковий табір — 11 липня — 7 серпня
   з підтаборами для:
   а) Молодших Юначок
   б) Молодших Юнаків
2. Звичайний старшо-юнацький табір — 11 липня — 7 серпня
   з підтаборами для:
   а) Старших Юначок
   б) Старших Юнаків

Оселя СУМА в Гантінґтон, Огайо
1. Відпочинково-виховний табір — 31 липня — 14 серпня
   з підтаборами для:
   а) Молодших Юначок
   б) Молодших Юнаків

Оселя СУМА „Київ" в Дітройті, Мічіґен
1. Вишкільний табір для Впорядників — 11 липня — 24 липня
2. Відпочинково-виховний табір — 25 липня — 8 серпня
   з підтаборами для:
   а) Молодших Юначок
   б) Молодших Юнаків

Оселя СУМА в Барабо, Вісконсин (Шикаґо)
1. Виховно-відпочинковий для Молодших Юначок — 3 липня — 24 липня
2. Старшо-юнацький табір для Старших Юначок — 3 липня — 24 липня
3. Виховно-відпочинковий табір — 25 липня — 24 серпня для Молодших Юнаків
4. Старшо-юнацький табір — 25 липня — 24 серпня для Старших Юнаків

Міннеаполіс, Лейк Карльос, Александрія, Мінн.
1. Виховно-відпочинковий табір — 16 червня — 11 липня
   з підтаборами для:
   а) Молодших Юначок
   б) Молодших Юнаків
   в) Старших Юначок
   г) Старших Юнаків

Мандрівний табір до Европи — 19 липня — 18 серпня
для Дружинників і Старшого Юнацтва (спільний з СУМ Канади)

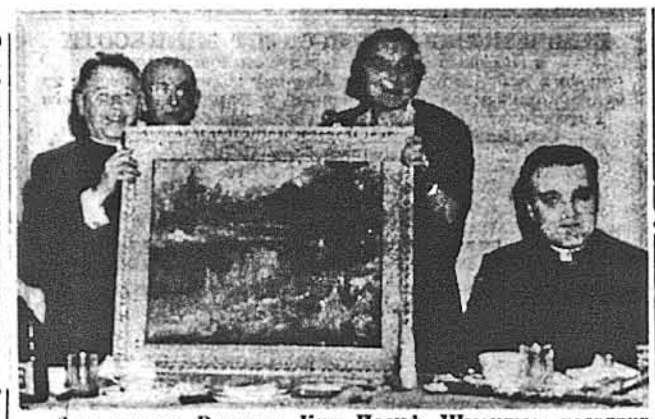
Докладніші інформації включно з висотою оплат подадуть до Осередків і Відділів місцеві Таборові Комісії. Вписи до всіх таборів переводять Управи Осередків та Булави Відділів.

ГУ СУМА

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Незабутньої
БЛ. П.
Валентини СТАХУРА
колишньої артистки Театру М. Садовського в Києві,
ЗГАДУЄМО ЇЇ ЗІ СУМОМ І З ЛЮБОВ'Ю
ПРОСИМО ВСІХ, ХТО ЇЇ ЗНАЛИ, ЗГАДАТИ ЇЇ РАЗОМ З НАМИ.
Д-р РОМАН СТАХУРА — муж
ЄВГЕНІЯ ЧЕРКАСЕНКО — сестра

В неділю, 6-го червня ц. р. о 2-ій годині дня
відбудеться
ПАНАХИДА І ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
НА МОГИЛІ
бл. п. АНДРІЯ ШКІЛЬНОГО
В САВТ БАВНД БРУКУ.
Сердечно запрошуємо Вояків, Земляків, Рідних і Знайомих.
ДРУЖИНА, ДІТИ і ВНУКИ

ОКРУЖНА РАДА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ТА УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА ГРОМАДА В НЮ ЙОРКУ
запрошують на
ҐРАДУАЦІЙНУ ЗУСТРІЧ і СТУДЕНТСЬКУ ЗАБАВУ
що відбудеться
в суботу, 19-го червня 1965 р. у великій залі Українського Народного Дому (142 2-га Аве., Н. Й.)
СПІЛЬНА ВЕЧЕРА І МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА О ГОД. 6:30 ПО ПОЛ. • ПОЧАТОК ЗАБАВИ О ГОД. 9-ій ВЕЧ.
СТРІЙ ВЕЧІРНІЙ. Зголошення приймає п. Л. Котлярчук — 340 St. Ann's Avenue, Bronx 54, N. Y. Tel.: MO 5-7358

2-го травня Владика Кир Иосиф Шмондюк посвятив цілоденну парохіяльну школу в Бруклині при церкві св. Духа, в якій відбувається навчання від осени 1964-го року. Тепер відбуваються вписи до дитячого садочка, першої, другої і третьої кляс. На світлині (зліва направо): о. декан Володимир Андрушків, д-р Мирон Зарицький, пані Ярослава Зарицька і Преосвященний Кир Иосиф. От. парох Андрушків подарував пані Я. Зарицькій образ ним намальований на знак подяки цілої парохії, бо пані Зарицька є душею нової школи.

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі"

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

повідомляє, що цьогорічний

ЦЕНТРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС НА СОЮЗІВЦІ

— відбудеться —

в днях від понеділка 21-го до п'ятниці 25-го червня 1965 року

Реєстрація в неділю, 20-го червня ц. р. вечором.

Зголошення учасників курсу приймається тільки до КІНЦЯ ТРАВНЯ 1965 року.

Відділи й Округи УНСоюзу повинні подбати про висилку на курс найбільш надійних кандидатів на організаторів та відділових урядовців.

В курсі повинні взяти участь передовсім організатори та секретарі Відділів, зокрема ці, які не мають великого досвіду та потребують доповнити знання союзового діла.

Програма курсу буде подана пізніше.